



**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 219
din 08.04.2009**

Dosar nr.: 664/2008

Petiția nr.: 12332/23.09.2008

Petentă: Corpul Național al Polițiștilor-Consiliul Teritorial Galați

Obiect: discriminare prin dispoziții legale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 Corpul Național al Polițiștilor-Consiliul Teritorial Galați, cu sediul în Galați, bd.Brăilei nr.200, județul Galați

I.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1-

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul sesizează că prin dispozițiile art.2 lit.d și art.3 alin.1 lit.c din Hotărârea Guvernului nr.284/07.04.2005, privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie cuvenite polițiștilor, există o formă de discriminare, funcție de locator, între polițiștii care locuiesc cu chirie în locuințe închiriate de la persoane fizice sau juridice private și polițiștii care locuiesc cu chirie în locuințe din fondul locativ de stat.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.2214/19.02.2009 a fost citat Corpul Național al Polițiștilor-Consiliul Teritorial Galați în calitate de petent, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 26.03.2009.

3.2 S-a ridicat, din oficiu, excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit Deciziei nr.997/2008 a Curții Constituționale.

IV. Susținerile părților

4.1 Petentul susține că prin dispozițiile art.2 lit.d și art.3 alin.1 lit.c din Hotărârea Guvernului nr.284/07.04.2005, privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie cuvenite polițiștilor, se



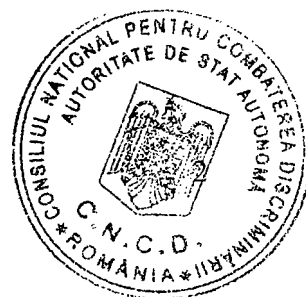
instituie o formă de discriminare, funcție de locator, între polițiștii care locuiesc cu chirie în locuințe închiriate de la persoane fizice sau juridice private și polițiștii care locuiesc cu chirie în locuințe din fondul locativ de stat.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

5.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.



5.4 Curtea Constituțională, **prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000**, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.5 Colegiul Director ia act de prevederile art.19 din O.G. 137/2000, republicată, astfel cum a fost modificat prin OUG 75/2008, de unde rezultă fără echivoc că Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu are competența a soluționa sesizările care au ca obiect măsurile legislative adoptate în contextul politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

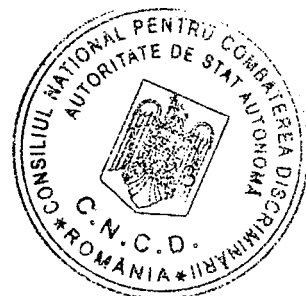
- 1.Necompetanța materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării ;
- 2.Clasarea petiției;
- 3.Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.



Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

CORINA COMȘA – Membru



DEZIDERIU GERGELY – Membru



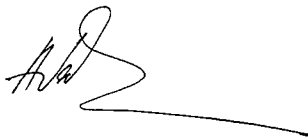
NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru



PANFILE ANAMARIA – Membru



VASILE MONICA ANA - Membru



Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

